

P: CXX: 3. Zou gij keere de ongerechtigheeren godeslaat: Keere, Wie zal bestaan? -

1 De ontdekte Zondaar in het leyt gevoel des Lande; in de
 Beklydenis vanderelwe; en in de verroedeling van zich zelven
 overderelwe; op den weg tot het onnemen van bezeggenis Endit
 de veygelychis zelve.

Indien by twee, het uroochies gebruikt is het woorden uit bedruk-
 ken de ant zuychebyske majesteyt godt, welke op den Zondaar aenkomst
 zinst den wemner. Hy met god te doen heeft als een schuldich, zondar
 zinst geschikt om den Zondaar te doen weten wiet hem te wrechten
 staat als Hyngexhiedes zal over een konsting ver dienstes.

de ongerechtighedes godeslaat, d. i. te wo in aenmerkning neemt, met
 wel om te te vreedem ende straffen. - Het legen over gestelde is, te
 niet aenbeschermen, te te bederken ja niet te gedenken d. i. te te
 vergeven. - Met dat god zich de zonde niet aantrekt of zant
 kent, en verfoeit; twelk kon wegneemen alle grond van aenbedding
 en vrede: ewigwed kan men zyne denzden en zyn bestaan
 verhoeken: daclay des verdeels zal alles in tgerijste brengen. -
 Alledingen zyn nauwken geopen beend vrot hem: en Hy heeft een
 mishagen of alle zonde geopen bacid in zyn wet. doch hier is het an
 gadeslaem des ongerechtighedes om te te straffen over een konsting het
 dwel in de straffing des wet. De psalmist wil zeggen // in dien op; Of wiet
 te te god, de ongerechtighedes in aenmerkning neemt om naan ver dienstes
 midden zondant te handelen over een konsting de gestranghen uwe wet
 Wie Of keere zal bestaan? niemand Of keere kon den bestaan in dat gelachte
 De geheel werelt moet ver zyn aenwylgheit: Er is in dese vrayen grote na
 druck: - Er word iets ont zittenders om de ver staan dan wel door word
 nitygelukit: Zou zeyt wiet zoms // Wiet zal de gottelooze de zondant verhoij
 nen: Het predikt een uiterste verwoesting over digh met was god zoo zal hem wel.
 De dichter leyt daar een beginsel ter neder voor de geheele werelt, maar be
 vryt in zondeheid zich zelven: Zou is het met alle, maar hoe valle mee met
 mij dooren in diepten ver zonden. Zelf niet de heiligste de vromdeligste
 gelovigste ziel kan niet bestaan hoewel te minde rickie de vromnaamste zondant.

Dit is de zin de vrottes welke ons de staat en hande van een ont dekt
 Zondaar bloot leyt. Zou de een harte bereiding tot het onnemen van zynen
 doch niet slechts int begin by ontdekking omma by den vrotte gung. -
 Er is een grote over een staan ning tuschen Of Of van kel, ke bekeering
 en hertelint zonde af wy keninge van bekeering. De wet wil staan
 met
 zyn verdoemende kracht oijden zondant losbreken; en doct wiet te kan
 laet niemant los, en wort toegestelt by haar genwe, gedaen word: Geopen door de
 wet, is het ont lag cheyk mishagen vrot god te ver schijnen. Vandaan Of keere in zal bestaan!!

In een of de zonde verlaige, Ziel; is tigen vovercht zich god die de zonde
 nauwde wet gods gadeslaem, welke het harte vromt met vrede in vromschikkinge
 Er zyn die wet zeyt khyrtin van de schrik en rick des theeren elereleer wofpen
 vrachten, die zich vover heffen in t lande lyk zich ver staan: de de de

echter kennt, dat God de Zal berouwen, dat hem de hederling zal bevan-
gen, en dat zij zullen uitroepen: "Wie kan worden bij een verhoeden van
wie kan verhoeden bij een eenzige gived? - Zie deze hederling in Aduy,
Hij hoorde de stem God te voren. Zonderde minthe bevolking twas Rome zalij
heid te hebben; doch nu leyt hij, ik hoorde twee stem, ik was bereid en verhoey
mij. - Ohnde hij, zach in Saardyns in gewandte, verborgen hebben. Nu God zyne
Zonde kumen gade te slaan! alles is voor hem veruinders: Woeges al wat hij in God
Zag was benindigste, doch nu zag hij niets en standan waake toorn en schrik:
vandaan: Ik hoorde een stem, was bereid en verhoey mijzelve. -

Zie ook het effect op des Zondens thart, van God te bereiden, tot den Zondaal met
Zyn wet, bij de wetgeving: Toen het volk deugde te waken de bez bespe en hel-
derde het zal. en dit was maad een geleyt van het vreeslike in het algeme-
Zonder personen te verpasing. - Wanneer men de toe bereidelen der wetten
Ziet onder brode menschen, doer is altyt iets ontzagchelyk mede gepaart,
vooral vandaan Schuldigen: doch hoe veel te antretender is ble Kriacht der wet
god vooral wanneer alle des zelt pyle, op den Zondaal in toepassing, wordt
aangebragt. - Hoe versmolten de Heiligen, ende dit wint end wets gevod!

doch bevan alle dingen; wechareval en dien wij den Heiligen den Zelt vran-
diges dan benindeten; Toes God in thande Zonde, guderlyc naar Zyn wet;
Zyne Ziele was beangst, bedroef tot de dood toe; Zyn wrosten bidden, luttelen
drukkel van mij voorbijgeaan, Zyn bloed by Zweet, Zyn wrogselven. Myn God
myn God Wie Kom heb ty; mij vstante? Hoe bang het is als God de Zonde guderstaat.

De Zondaal die God leert kennen als de Zonde guderstaande, vervult het hart met
Schrikken hede kanz, wanneer zij in gods verbond belofen in C. 7. geen troost vinden.
Men ziet thans de wet giv, die bekwaam is om de breuk met de versterken van
Ziel en lizchaam in de hel te wreken. als die ontzagchelyk heilige die te leen is
van vryen om het kwade te aenschouwen, en vrees hand het vreeslike is
te vullen; die daar ge Zegd my kom de wreke toe ik zal het vergeldt. naly
Zulk een God te komen en met hem te handelen heft veel in: Moes Zelf werd
Zes bereid en bewaard: - vooral berouwt het daterom om dat S mens
Zaligheid onbestaanbaar is met dat gedurleen God der Zonde.

De Schuldige in het gruyte Staende mag zich nogt bij jon, of dat de Nuch-
ter niet bekwaam is Zyn schuld te zien: doch alle dingen Zyn maektinge-
pau voor het vry desgenen met wren wij te Doen hebben. Of dat de regel der
wet niet zoo strickt zal zijn, dat het Zyne Zonde zal ontelken: doch de
wet is een niet drukerel van gods heilighed, er is geen kwaad groot of klein
dat niet verdoet is: ieder ijdel en vnuid wrods Zelfs niet vintgkander: of dat
Hij eenig goed werk tegen Zyne Zonde kan of wren, doch Zou een menschnet
het verschuldigde te betalen. (gestelt dat er wiken, was vran God wet voldotende)
een gestolen Goed kunnen vergoelken? of dat de Straf niet zoo onvethome-
tyk ion Zyn? doch er staet dera zullen geaan in de eeuwige pijn, upen zal we-
king en kneting der lantet Zyn: - Inzigt den menschn dera **U**erwach-
tingen af en Zyn heop vergaant. -

Ofschon dera verhandelde of toegelichte waentheid der text verrijzig gebruykt
worden kan: de Hoofdzak die ons text vers leert: dat eene in Zonden diepsten
verwarde ontwaakte en zich tot God keerende, wordt onmiddelyk door dewet
aangevallen: God wordt hem ver tegenwoordig als veruond, en schrik
beangst hem van vnuidom; en met schrik verruud weet hij niet wat te doen:
welke berouwing, meer of minder groot Zyn, namale het God vordet

het best te zijn voor hem voor tyden en ewigheid. Wat doet dan die
Zondenaar? Vliegt hij en laat hij van de pogingen om Wed. te keeren;
Ziet hij god is heiligh en kan hem niet dienen? Er is voor mij geen
andere uitricht dan eeuwige verwoesting, slaak daerom nu voor u
van tot god te vluchten. - Het is niet te ontkennen dat zulke overleggingen
door het ongelof opwelen en grote verlagenheid in de ziel baart.
Doch het is niet de eendelyke vrucht der ware ontdekking, het baart
e een test gevoel der zonde & belijdenis van de zelve en e een zelfver
oordeeling die god tegenvoedige. -

1) Er is een algemeen een blootverstandelyke berisping der zonde, waardoor
een mensch weet dat hij zondenaar is of schuldig is aan de zonde, geene zonde
doch het raakt hem niet; Er is een ander verstandelyk kenmerk
waardoor den mensch dien over een kenmerk bewegen en verkleinen
wordt. - Die hier een voorbeeld van in Davids kennis voor Nathans
kennis, en in zyne kennis na Nathans komster. de laatste was een diepe
en practische kennis, gevoelt door den H. G. van zonde en des
zelfs kwade, in betrekking tot gods wet, de liefste geest, het kennis
en het bloed van Christus, de gemeenschap en verlossing des
H. G. en alle de vruchten des liefste barmhertigheid en genade
die men mag genieten en of mag hebben. -

2) De H. G. wet ket door middel: bij Dav. door Nathans woord, bij
Pelus door J. v. v. - niemand weet het in zyne ziele, of niet door
1) menschen edelike overwegingen; of schoon men volk zaken over
woog die het harte moesten breeken: de H. G. moet als de Engel te Bethseda
neerlanden in het harte. -

2) Endies gevoel der zonde endes zelfskwaam: voor by aande gedachte doe
gen met: Myne zonde is sleet voor mij. - Uw wysen in in mij gedaant
het is bevoorant, rust bevoorant: mijne ziel weigert verwort te worden,
het ligt mede en staat met hem op. -

3) Het harte niet in opsporlyk beschouwingen, maar het wint
beveleend in het verstand, en heeft groten invloed op wil en een
doeningen. Smer, droefheid, en verotruedeling zijn e ongef
scheidelijk van. -

4) Ware overweging van zonde geschiedt altoos in verband tot de wet
Hoe meer hij ziet van de bereijtheid der wet zo veel te meer ket hij
de vuilheid der zonde. Eene ziele van zyne afwalingen ket en
begeert zyne kwaden te sannen: bedekking boert sleetite
verwoesting en verwoesting: Daerom hij gaat zelve tot de wet.
Hij begeert wel te wege, wat de wet zegt van zyne zonde a. des zelfs
verdenken, anders zal hij nimmer in ernst vergering zeken: Die
door genade gereyvaardige wil wordt moet zyne zonde door de
wet verworden willen zien. -

5) Indit gevoel van zonde is een opdrag tot de liefste geest: dit is het harte
en arm welde keeren zondenaar harte breekt. dit doet hem met e
niet wezen: O, mijn god ik ben beschaamd en schuamde om op te heffen
my naangelegt voor U: Wat zullen wij herna zeggen? hi na het genot
van zonde ginst berijter: als dan krygt de ziel verdoet aan ziele ziele
in den H. G. voor den aanbacht wept wat liefste, barmhertigheid,
mendelykheid en lydzaamheid e wantten bewenit. Dit alles komt en
als een stroom op hem aan: zulk een gemeenschap, zulk een hoop des leuens
zulk een vrede en vrede, zulk een vrede en vrede, zulk een vrede en vrede
en dit alles aan zulk een gederstelen! Schaamt bedekt in dangelegt en dit
en doet hem zinnen in de vrede. -

al zijn de vork muides af te ziele, in zynov, laut meemand
denken dat hij opdere wyze van god zal ontvange
het moet zo wel eene volle als vrye belydenis zijn.

(1) Dan ligt nog in de uitdrukking Zelfveroordeeling met
rechtvaardiging van god

i/ de ziel is althlan vervult met zelfverzoening: eene
dreefheid die resulteert met wraakten onlust tegen zich zelve.
Ik verfoeje mij zelve en bukke in stof en asche. Job. -
men is beschuamd over zich zelve.

2/ Zelfveroordeeling. Indien wij ons zelve veroordeelen dan wy zulke
met van god geoordeeld worden. naast het recht der wet.

Dit is de weg waarin de ziel de ^{zime} genade kan verkiezen,
genade zal met hwy zyn, zoo hy met zee laag bukt. -

dit beed voo het onwaarsen van genade. dit vormt om
met vlyt en lytzaamheid in aerdentere nuttedien. -

Zulke een ziel leeft beddend. -

Tygebrek aan dere opene en volle belydenis uit de diepten v.
vot zwaakt dat zo vele nimmes al hore dagen met hare
stakken gered wor vter: hy geneden de breuk op het hylte
en het wort vol van ether dweelen. -

Echter dere staat der ziele is met genoc zal er in te gemaekt
wor vter: de toelendende weg is het slechts tot verzeving het is
ten minstes just de geschikte weg daantoe.

Evenwel sommigen rusten s in sey anderen rusten vop.

i/ Sommigen zinken in ruveloosheid weg door de ontswi-
dende gedachte dat ze genade te bekomen, zankende
ender hune in vaa onghed; zek later de droep als de ziele
in het in den storm opgegeven schip: De Hese heeft myne
verzyt en de Hese heeft myne verster: Hemelkyke vespjente
dan es is genhoop, ik zal ende dagen omkeren: en spjont
z; god niet volkenen. verduken vortans het belit de toenadering.
De Hese bestruofte het in Sion. - Er is niet meer den thier beledi-
gend en niet nadeelig voo de ziele. -

Het verzwakt de ziele en het maekt ze onbekwaam tot het gaam tot
den voo, en tot het gebruk der nuttellen: Sommigen hebben zich
es geheel aan vorgegeven en slyten hune dagen in die machteloos
en verdorrende tegen vespjelen, en in het end alle woorden zyn
zand en vloed: sommigen hebben hune verstandlyke v. voozes
gekraakt.

Dere ziele staat kvaekt ha v. gedachte, en tvont god: en spjont
men in den beginne es en affte van ha: toch in dien men met
spjedezgeholgen wort. kan men god ty niet afwachten in hylte
heis, niet komen e menigmen. God kundsen voo den eshtet voo
gehopen: vermaek en v. wachting doen en sy god beeten;

Landgevoel verzwakt bleef: daarom dan, A de begraafde
voot tot nieuwe ontdekkings van vergering. —

2 andere rusten er in tot hun schrede
men weet wat men, zich bevoet en heest met woede
Scheppen denken dat het unwill is: en zij troosten zich,
zij menen grond van Weide te hebben en zij kan geen
Weide. Sommige rusten hier tot verwoesting van beke
zing: zij zijn verhoord van Lande beroven en belast met
de rebe en daarom is het ungod. doch zo was Klein
Oren scull: doch de wreke gods overviel re. —
dat niemand denke dat zijne zonden vergeven zijn omdat
ze Hem druktten.
Het is zelfgerechtigheid. —